

fordi han har imødekommet min Henstilling om at fastsætte Vurderingsperioderne til 3 Aar og saa lade de halvaarlige Omvurderinger bortfalde, undtagen naar der fremkommer udtrykkelig Begæring derom. Forhandlingerne om de af Ministeren opstillede nærmere Regler vil det sikkert være rigtigst at gemme til Udvalget. Den højtærede Minister har jo foreslaaet, at der ved Udstykning skal finde en Udligning Sted af Ejendomsskylden, som skal foretages af Vurderingskommissionerne. Nærmere Regler herom og navnlig om, hvor meget der skal paahvile den nye Ejendom, vil lettest og hensigtsmæssigst kunne forhandles i et Udvalg. De øvrige Ændringer, som den højtærede Minister har indført i Lovforslaget, som det blev vedtaget af Folketinget i 1913—14, er lidet betydende og giver mig ikke Anledning til Bemærkninger her. I alt væsentligt er Lovforslaget en Genganger fra det her i Folketinget 1913—14 vedtagne, kun med den ene væsentlige Ændring, at Vurderingsperioden er sat til tre Aar. Ogsaa Forslaget om den særlige Jordvurdering gaar igen i Lovforslaget, som det blev vedtaget i 1913—14, og det fandtes, saa vidt jeg erindrer, ogsaa i Finansministerens oprindelige Lovforslag. Det stødte paa Modstand i Landstinget, men jeg ser ingen Grund til ikke paa ny at fremføre det. Det vil af mange Grunde, som ofte er fremførte, og som jeg derfor ikke skal trætte Tinget med, være hensigtsmæssigt, at et saadant Forsøg — thi andet end et Forsøg er det jo ikke, det skal ikke være Grundlag for nogen som helst Beskatning — gøres over hele Landet. Reglerne for denne Jordvurdering overlader Loven Finansministeren at fastsætte, og det kan neppe heller være anderledes, det vilde være meget u hensigtsmæssigt, om man vilde forsøge at fastsætte saadanne Regler i Loven, det maa være en administrativ Sag. Det udelukker dog ikke, at der i Udvalget kan føres Forhandlinger med Ministeren derom, og at Ønsker, som maatte næres i Tinget med Hensyn til de Regler, som skal følges for den særlige Jordvurdering, kan komme frem i Udvalget sammen med andre Detailspørgsmaal.

Hermed anbefaler jeg Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Moegaard-Kjeldsen: Fremsættelsen af det Lovforslag, som her behandles, har vakt megen og forstaaende Glæde i vide Kredse af vort Folk. Grunden er dog ikke, at man ønsker, at Grundskatterne

skal bruges til Dækning af de Huller, som ved Krigssituationen maatte opstaa i Statskassens Forsyning, men Grunden er, at man ønsker, at Ejendomsskyldloven skal virke efter sine Forudsætninger, det vil sige, at der skal være Overensstemmelse mellem de Beløb, hvormed Ejendomsskylden udskrives, og de Værdier, som Ejendommen repræsenterer i Handel og Vandel, og at Lovforslagets anden Hovedtanke, den nye Jordvurdering, skal føres ud i Livet. Naar man ikke ønsker at skride til en Revision af Ejendomsskyldloven, og der heller ikke af det radikale Parti stilles Krav om en Forøgelse af den Promille, hvorefter Afgiften svares, er det ikke, fordi man ikke mener, at Grundskatter har et heldigt og retfærdigt Objekt, men fordi man ikke gerne vil udsætte Venstrepartierne i Danmark for at komme i samme uheldige Situation som i 1903. Da stod man ved Afslutningen af en 30-aarig politisk Periode, i hvilken Venstre, navnlig i de sidste 20 Aar, havde krævet en Formue- og Indtægtskatt til Afløsning af en Del af Toldskatterne. Vi fik ogsaa Indtægts- og Formueskatten, men det, der kom ind derved, blev brugt til Nedskrivning af Halvdelen af de gamle Grundskatter. Da vi saa i Aarene derefter skulde revidere Toldloven, kneb det svært med at skaffe Kompensation, og Toldbeskyttelsens Reduktion blev derefter. Det Parti, hvortil jeg hører, har nu i mange Aar krævet en beskeden Forøgelse af Grundskatterne og at de skal udskrives efter et andet Princip end det nuværende ved Ejendomsskylden, nemlig efter Grundværdiskattens Princip. Nu ønsker vi ikke, at en Forøgelse af Grundværdiskatten for Tiden skulde kunne bruges til Dækning af Krigsudgifter, saa at vi om et Aar eller to, naar vi skal have en gennemgribende Reform af vort Skattesystem og da maa rejse Krav om højere Grundskyld til Dækning af den Nedgang i Forbrugsskatterne, som vi maa forlange, skulde kunne afvises med, at der allerede er sket en passende Forhøjelse af Grundskatterne. En saadan Tilstand vilde vi ikke være med til at fremkalde hverken hos Vælgerne eller paa Rigsdagen, og derfor ønsker vi Lovforslaget vedtaget, helst med saa faa Ændringer som muligt. Vi maa vel ogsaa paa dette Tidspunkt have Lov til at forvente, at Lovforslaget lettest glider gennem Rigsdagens Ting, naar der ikke foretages nogen nævneværdig Ændring deri. Efter den Velvillie, hvormed det ærede Medlem, der talte som Ordfører for Venstre (N. Neergaard), har